

Tann deiliga sild

Sildagenturnar á saltingarstöðinni Uranus eru komnar í sildarokið hvor við sínum endamáli, onkur fyrri at vinna sær pengargúvu, onkur fyrri at «draga ein rokkipara inn» og onkur fyrri at ballast og friggja.

Leikurinn kemur í hæddina, tá dansur er eitt leygarkvöld

Klaksvíkar Sjonleikarfelag: SILDAROK eftir Iðunn og Kristín Steinsdóttur.
Tyðing: Oskar Hermannsson.
Leikstjóri: Sigurður Hallmarsson.

Leikarar: Hans Jacob Nyström, Jógvan Ravnsfjall, Adelborg Linklett, Sóni Svabo Samuelsen, Maibritt Dahl, Jacobina Poulsen, Lisbeth Samuelsen, Hallur Joensen, Karl Sofus í Heimistovu, Símun Mortensen o.o.
Plallsmið: Kári Óster, Hanus Anthoniussen, Óla-Jákup Poulsen.
Ljóssetan: Kári Óster, Jógvan Linklett.
Leiktjóld: Edward Fuglø.
Fyrsta framförsla: 14. október 1989 í Atlantis Bio

Á Seyðisfirði fyrri umleið 30 árum síðani. Rokan, roks og rokkiparar, rok-dagar og rokkvöld, tey flestu eru á rokinum. Eitt øgiligt rok inni og úti, sildarok.

Klaksvíkar Sjonleikarfelag hevur sett upp íslendska glantrileikin

«Sildarok» og hevur havt góða eyðnu við honum, rokað áskoðarapláss. Júst, hetta vil fólkíð hava, komediu, sum ikki krevur annað enn látur.

«Sildarok» dregur mangt og hvat fram um hesa ótrúliga tíðina í Íslandi. Á teimum plássum, sildin ráddi, ráddi ongin annar. Yvirvaldið royndi sum frægast at halda lóg og landaskil. Millum annað bar til at stongja «Ríkið». Men tað gjørdi ongan mun kortini.

Sildarokið var (næstan) = anarki. Og tá er sjálvandi umráðandi, moralurinn er so nøkurlunda, tí annars fóru alt og øll til andskotsins. Í «Sildaroki» er moralurinn avgjørt ikki verri enn ringur. Ongin rættilgur fani er í leikinum. Heldur ongin rættilgur broddur er í lýsingini. «Sildarok» er ongin samfelagsrævsing. Hann er ein stuttlig frágreiðing um eitt summar í sildini.

Leikurinn er uppbyggdur sum tær óteljandi skemti-røðurnar, vit siggja í sjónvarpinum. Aðru hvørja løtu sigur onkur okkurt stuttligt og nakrir ávísir persónar eru stuttligir, bara teir lata upp munnin ella gera okkurt annað. Uppskriftin er trároynd og hon virkar sum ætlað hvørja ferð. Skemtinum nýtist ikki at vera mergjað, uppskriftin kann eisini brúkast uttan stórvegis krydd. Í sjónvarpinum er láturin á bandi, ella í

blikkum, sum tíkið verður til. Ein teknikari við humoristiskum gávum leggur so láturin inn í sendingina í teirri styrki, hann heldur eru hóskandi.

SANGUR

Íslendingum dárar væl at syngja og ofta er nógur sangur í íslenskum skemtileikum. Í «Sildaroki» syngja tey eisini og lögini eru kendir íslenskir slagarar. Sangirnir eru ikki ifylla, men verða brúktir til at taka saman um ella lýsa onkari stöðu, persónarnir eru komnir í. Klaksvíkar Sjonleikarfelag sigur tó, at leikurinn er ikki ein sangleikur. Hann er til heldur ikki vandur sum slíkur. Men sangurin gongur væl, orðini koma heilskapad út í salin. Bestur er Konni (Hallur Joensen), bestimaður á rokkipinum Eyjólvi úr Keflavík, tá hann blóðutur í skræddari nylonskjúrtu ógvuliga dramatiskt syngur um norska marinaran, hann hevur sligið reyðan og bláan.

STØÐIN

Føroysk sjonleikarfelag hava ofta verið í Íslandi eftir leikstjórum og altíð, tað eg veit, við nýtligum úrsliti.

Sigurður Hallmarsson úr Húsavík - høvundarnir vísu á hann og mæltu við honum - hevur fingið

gott skil á øllum rokinum á pallinum. Loysnirnar eru gjørdar við hegni. Leikurinn krevur, at pallmyndin broytist ofta. Men hetta tærnar ikki. Fyrst og fremst tí, at Málfríð (Adelborg Linklett) á telefonstöðini er millumlið bæði so og so. Hon tekur við, hvørja ferð pallmyndin skal flytast, hon er millumlið millum senurnar. Men hon er eisini millumlið millum øll, sum tosa í telefon og hennara partur liggur ikki eftir. Málfríð er tann eini persónurinn í leikinum, sum gevur áskoðaranum láturherðindi við bara at vera til.

Hin persónurinn er Ingibjartur Úlvsson, ella Lilli (Hans Jacob Nyström), fyllibytan, sum er á veg til Amerika, men fær ongantíð upp í lag at fara. Valið av hesum báðum leikarunum er heppið. Adelborg sum tann framliga og ósmædna, alvís men tó øgiliga forvitna, telefondaman. Hon er mitt í verðini.

ÍSPEGILIN

Meiri krevjandi er leikluturinn hjá Hans Jacob Nyström, men hann er avbera góður sum íspegilin Lilli. Hann trívist væl á pallinum og tykist ikki at snáva í teimum forðingum, ungir óroyndir leikarar ofta dragast við. Sama skoðsmál eiga Maibritt Dahl og Jacobina Poulsen uppiborið. Tær spæla

— «Sildarok» er ein nostalgisk, skemtilig lýsing av einari ótrúligari tíð.

Nógur persónar og nógvar hendingar skulu avgreiðast innan fyrri tveir timar, so lýsingin er fyrri tað mesta bara omaná.

Við fyra sera góðum høvudsleikarum og snildari upp- og samanseting er uppsetingin hjá Klaksvíkar Sjonleikarfelag væl-eydnað.

floksurnar úr Reykjavík, Hulla og Villa, sum onga virðing hava fyrri nøkrum, líva lívið, men tó eru hjartabetri enn onnur, tá á stendur (tað eru slík fólk oftast). Tær báðar spæla sera væl saman og kvinnumyndin, tær eru settar á pallin at lýsa, er sprellilivandi.

Hesi nevndu eru tey fyra essini hjá leikstjóranum, tá kabalan skuldi ganga upp í eina komediu.

Havi eisini hug at nevna manninn hjá Málfríðu. Hann hevur tað symbolska navnið Ófeigur (ódeyðiligur) og leikar í um ryssuna hjá sær, sum plagdi at ganga har, silda-planíð er nú. Hann er imóti sildini og ávarar um, at hon man fara at hvørva eins skjótt og hon kom. Jógvan Ravnsfjall er góður í hesum leiklutinum.

Yvirvaldið, sýslumaðurin, tosaði suðuroyarmál! Eiríkur Hofgaard gjørdi yvirvaldið háberðsligt og tað riggaði væl í øllum rokinum, stuttligt júst sum ætlað. Álvargslig er

eisini Jøkla, bóndadótturin, sum ætlar sær ein rokkipara og fær hann. Lisbeth Samuelsen spælir og klárar at halda persóninum niðri, so hann ikki villist upp í tann rokuta leikin, tí har eigur hann ikki at vera.

UNDIRTOKAN

«Sildarok» er so væl umtøktur, tí hann er stuttligur og, tí fólk, sum er gravarmegin tey 40, kenna seg aftur. Elvis á bróstinum, hárlakkið, marinarar og ongin lóg um arbeiðstíð.

Leikurinn skóvar heldur ikki ta romantisku myndina frá hesi tíðini. Pallurinn og spælið rigga, ferðin er har og hon hevur alt at siga, skal ein glantrileikur líkjast roki. Onnur søga er so, hvat hvør einstakur heldur vera stuttligt. Sjálvur flenti eg nógve meira, tá eg fyrr í vikuna var í Sjonleikarhúsinum og sá filmin um fiskin Wanda.

Hogni Djurhuus

Rokið heldur fram

Abugin fyrri «Sildaroki» er stórus í Havn. So stórus, at Klaksvíkar Sjonleikarfelag hevur avgjørt at hava tryggjar sýningar afturat og er til reiðar at fara til Havnar aftur millum júl og nýggjár, eru framvegis fólk í Suðurstreymi, sum ikki eru sloppin framat.

Tvær sýningar verða í Sjonleikarhúsinum leygardagin, kl. 17.00 og 20.00, og ein sunnudagin, kl. 16.00.

Atgongumerki faast í Kunningarstovuni. Tey kosta 60,00 kr. fyrri vaksin og 30,00 fyrri børn.

Tey hava spælt «Sildarok» 24 ferðir, 20 í Klaksvík, tvær ferðir í Hvalba og tvær ferðir í Havn. Yvir 3.000 fólk hava sæð leikin.

Fyrst í komandi ári verður spælt á Oyrabakka, í Sørvági og í Sandoynni, helst í Húsavík. Í Klaksvík eru fleiri, sum ikki hava sæð leikin, men fegin vilja siggja hann. So væntandi verður onkur sýning afturat har.

KUROSAWA BÍÐAR

Leiksyningin sunnudagin ger, at Filmsfelagið nýðist at flyta sína sýning til næsta sunnudag, 10. desember, kl. 15.00. Filmurin er «Sjey samuraiar» hjá Akira Kurosawa.